

Jak jste se dostal k muzice?

1. K muzice jsem se dostal vlastně náhodou. V Nahošicích, odkud pocházím, bydlel bývalý kapelník pan Tichota, jehož syn byl můj kamarád. Když se on začal u svého otce učit hrát na hudební nástroj, nabídl mě totéž. A tak, aniž jsem znal noty, nebo cokoliv o hudbě jsem chodil dvakrát týdně k panu Tichotovi na hodinu na trubku.

Od svého sedmnáctého roku jsem už chodil s různými kapelami, s kapelou Šnajberáci, s Čerchovankou, Šumavankou a na výpomoc ještě s jinými kapelami na okrese.

2. Můj **nejoblíbenější nástroj** je křídlovka, jelikož má svůj nezaměnitelný, měkký, melodický zvuk, je spolu s tenorem nositelkou melodie v orchestru.

3. V současné době ještě hraji v Chamu v Bavorsku s velkou kapelou **Kolping Musik** a s malou desetičlennou dechovkou **Bayerisch-Böhmische Feier'omd Musikanten Cham**, v níž polovinu tvoří čeští muzikanti a druhou polovinu tvoří hráči z Bavorska. Jak už sám název naznačuje, hrajeme jak bavorské, tak i skladby českých autorů.

4. Dechovka a dnešní mládež

Je všeobecně známo, že dnešní mládež dechovku příliš v lásce nemá, ba přímo ji i nenávidí.

Je na každém člověku, co si pro svůj život a zábavu vybere, já jsem v dechovce vyrostl, dechovku celý život hraji a na tom už do konce života nic měnit nechci!

5. **Při 80. narozeninách** už je nejvyšší čas, aby člověk bilancoval, co se mu v životě povedlo, co mohl udělat lépe a jestli něco po něm zůstane pro další lidská pokolení.

Po mně tu zůstane kolem 300 skladeb pro dechovku, mnohé z nich jsou natočené na zvukových nosičích a je na příštích generacích uvedou –li je někdy v život, nebo se ztratí v propadlišti dějin.

Pro mne je dechová hudba hudbou uklidňující, neagresivní a hudba by neměla vést posluchače k agresivitě, opilství a event. až k drogám.

Nesprávná hudba, ač to zní nadšešeně, dokáže i ničit lidské charaktery!

V naší lidové kultuře se zcela zapomíná na naše národní bohatství lidových písní a na naše kořeny lidové a národní hudby.